

stæderne saa og saa meget og paa Landet saa og saa meget for hvert Barn. Der forudsættes altsaa, at disse Indkomster have faaet Tillæg efter Kilden, men da dette Princip ikke anvendes i Byerne med Undtagelse, saa vidt jeg ved, af Kolding og Esbjerg, vil man ikke kunne anvende Bestemmelsen i Byerne, naar man da skal holde sig til det, som Loven siger. Selvfølgelig har det ikke været Meningen, men saa bør det heller ikke være Ordene, og da Fejlen ikke er bleven rettet ved Forslagets Gennemsyn, vil det være nødvendigt, at der i dette Ting foretages en Rettelse, den er for Resten meget let gjort.

I øvrigt skal jeg anbefale Forslaget til nærmere velvillig Behandling her i Tinget. Der er enkelte af de Bestemmelser, som ere omtalte sidste Gang, Sagen var til Behandling her, der kunne være Genstand for Tvivl og maaske ogsaa for Ændringer, men i Hovedsagen mener jeg, at Forslaget har ramt det rette, og hvad der kan være at ændre, kan tages op til Overvejelse under den kommende Behandling i det Udvalg, hvortil Sagen formodentlig vil blive henvist.

Rottbøll: Ogsaa jeg skal fatte mig i Korthed. Da vi havde Lovforslaget til Behandling forrige Aar, ankede jeg for min Part særlig over, at de Tillægs- og Fradragsregler, der vare givne her, vare for voldsomme. Jeg maa maaske nævne et enkelt Eksempel, som jeg har set i det Blad, jeg holder i min Haand, om Skatteprocenterne i de forskellige Kommuner, og som illustrerer paa en ret træffende Maade, hvorledes man kan benytte de Fradrags- og Tillægsregler, der ere givne. Det er en enkelt Kommune, som jeg har lidt Kendskab til, den hedder Børglum-Furreby Kommune, og de Herrer ville se, at Skatteprocenten der er 6,3 og Ligningsprocenten 9,6. Det vil straks være forbavsende for ærede Medlemmer, at der er en saa overordentlig stor Forskel mellem Skatteprocenten og Ligningsprocenten. Hvis man gennemgaar den Liste, jeg staar med her i Haanden, vil man de allerfleste Steder finde, at der er en Forskel mellem de to Procenter, Skatteprocenten og Ligningsprocenten, af 0,5 à 1; undertiden er Ligningsprocenten endogsaa noget lavere, ganske vist kun meget lidt lavere end Skatteprocenten, men en saa stor Forskel som denne fra 6,3 til 9,6 finder man vist kun meget faa Steder, og det har derfor slaaet mig, at man i denne enkelte Kommune er kommen til en saadan Forskel. Jeg ved ikke noget bestemt derom, men jeg antager, at man kommer til det derved, at der muligvis i denne Kommune

bør en enkelt stor Skatteyder, og man kan saa ved at bruge Nedsættelsesprocenten for alle andre og Forhøjelsesprocenten for en enkelt skaffe et saadant Forhold til Stede mellem Skatteprocenten og Ligningsprocenten. Jeg siger ikke, at det er Tilfældet, jeg tør ikke sige det, for jeg ved det ikke, men der er en Mulighed for, at man benytter Lovens Regler paa denne Maade og derfor faar denne store Forskel. Det er naturligvis en fejl Benyttelse af Lovens Regler, det indrømmer jeg, men der er ikke noget videre at gøre ved det. Det er naturligvis altid vanskeligt for en enkelt Skatteyder af den Grund at klage over hele Ligningen, men jeg tror, at det er et Misbrug, som finder Sted der og enkelte andre Steder, og som vil kunne yderligere forværres ved de Regler, som nu opstilles i det nye Forslag. Jeg vil derfor fraaade Vedtagelsen af disse Regler.

Den vigtigste Forandring i Lovforslaget i Sammenligning med det i Fjor foreliggende er den, at man reducerer Tilskuddet til Kommunerne fra 1½ Mill. Kr. til 300,000 Kr. Til Fordel for denne Reduktion er der jo egentlig kun et at sige, nemlig, at Staten trænger til Penge, og for en Finansminister er det jo overordentlig let og behageligt at tage Pengene fra Kommunerne og putte dem i Statskassen. Det er ikke saa simpelt og let for Indenrigsministeren, det skal jeg indrømme, men for en Finansminister ligger noget saadant selvfølgelig nær. Jeg maa sige, at det, der gøres her, ved at man tager Tilskuddet fra Kommunerne, er egentlig talt det samme som, at man forhøjer Indkomstskatten. Man forhøjede den i Fjor, man forhøjer den direkte i Aar ved de nye Skattelove, og man forhøjer den indirekte ved at tage dette Tilskud bort fra Kommunerne; det bliver saa Kommunernes Sag gennem Formue- og Lejlighedsskatten eller gennem Indkomstskatten at faa de 1,200,000 Kr. ind. Det forekommer mig, at man paa ingen Maade paa dette Tidspunkt her i dette høje Ting kan tage nogen Stilling til hele dette Forslag; det hænger saa nøje sammen med Skattelovene og Finanslovforslaget, at man for Øjeblikket ikke kan tage nogen Stilling til det og altsaa maa afvente, om jeg saa maa sige, Begivenhedernes Gang. I øvrigt kom den sidste ærede Taler ind paa at forsvare, at Tilskuddet toges fra Kommunerne, og hans Forsvar gik i væsentlig Grad ud paa en Fremhæven af, at det var saa vanskeligt at fordele det. Jeg skal villig indrømme, at Fordelingen er ikke saa let en Opgave, men hvis det er Grunden til Forslaget, burde man egentlig have taget de 300,000 Kr.